

(Narrative) Komplikation

1. Børnenes forventningsfulde blikke gjorde mig endnu mere nervøs
<i>Attr</i> <i>Pc</i> <i>Cr</i> <i>At</i>

2. Det var tydeligt
<i>To-</i> <i>Pi</i> <i>V</i>
[[de vidste [[hvad der skulle ske og [[hvem der stod for arrangementet]]]]].
<i>-ken</i>
<i>S</i> <i>Pcog</i> <i>Ph</i>
<i>A</i> <i>Pm</i> <i>A</i> <i>Pm</i>

3. Med jævne mellemrum kiggede de op på hende
<i>Cl</i> <i>Pb</i> <i>Be</i> <i>Ph</i>
som en hund der kigger på sin ejer sekundet [[før han giver dem en godbid]].
<i>Be</i> <i>Pb</i> <i>Ph</i> <i>Cl</i>
<i>A</i> <i>Pm</i> <i>Rv</i> <i>G</i>

4. Hun prøvede – som altid – at se overrasket ud over denne pludselige opmærksomhed.
<i>Cr</i> <i>Pro-</i> <i>-cessPi</i> <i>At</i> <i>Ct</i>

5. Men hendes hemmelighedsfulde smil røvede hende.
<i>Sy</i> <i>Pv</i>

6. som om dette var noget at smile af?
<i>Attr-</i> <i>Pro-</i> <i>-ibutr</i> <i>cessPc</i>

7. Som om hun ikke havde noget at gøre med dette?
<i>A</i> <i>Pro-</i> <i>R</i> <i>cessPm</i> <i>Ct</i>

8. Børnene satte sig i en rundkreds på gulvet.
<i>A</i> <i>Pm</i> <i>Cm</i> <i>Clp</i>

Komplikation/Evaluering

9. Det var halvmørkt udenfor.
<i>Cr</i> <i>Pi</i> <i>At</i> <i>Clp</i>

10. Ventetiden var altid den værste.
<i>V</i> <i>Pi</i> <i>T</i>

11. Lyset blev slukket
<i>G</i> <i>Pm</i>

12. og jeg begyndte så småt at få ondt i maven.
<i>S</i> <i>Pro-</i> <i>cessPaff</i>

Komplikation

13. Så skete det	<i>Pm A</i>
14 "Der kommer nogen"	<i>Pm A</i>
15. lød det fra hende.	<i>Pv Sy</i>
16. Hun løb ud af døren	<i>A Pm Clp</i>
17. og vi sad tilbage tavse og spændte.	<i>A Pm Cm_q</i>
18. Lidt efter kom en underlig person klædt i grå kappe og med hætte over hovedet ind ad døren.	<i>Pm A Clp</i>
19. Med store skridt gik personen ind i midten af rundkredsen	<i>Cm_q Pm A Clp</i>
20. og så os an.	<i>Pb Ph</i>
21. Skal i med mig?	<i>Pi Cr AtCa</i>
Komplikation/Evaluering	
22. Stemmen lød underlig bekendt.	<i>Cr Pi At</i>
23. Jeg nåede ikke at tænke videre.	<i>S Pcog</i>
24. Den uhyggelige skikkelse strejfede mit ærme	<i>A Pm G Agent Medium</i>
25. da personen greb fat i et andet barn lige ved siden af mig.	<i>A Pm G Clp Agent Medium</i>
26. Skal du med?	<i>Pi Cr At</i>
27. Barnet hvinede af fryd.	<i>Be Pb Ccr</i>

28. Jeg kikkede på de andre.
<i>Be Pb Ph</i>

29. Udtrykket i deres ansigter var blandet med frygt og fryd.
<i>Cr Pi At</i>

30. Det var skræmmende [[at de elskede det...]] som altid.
<i>Car- Pi At -rier</i>
<i>S Paff Ph Cx</i>

31. Men jeg hadede det.
<i>S Paff Ph</i>

32. Jeg prøvede ihærdigt at gøre mig så usynlig så muligt.
<i>Attr Pro- Cm q cessPc Cr At</i>

33. Som en kamæleon prøvede jeg at gå i ét med det grå gulv.
<i>Cmc Pro- A cessPm G</i>

34. Jeg lukkede øjnene.
<i>Be Pb</i>

Komplikation/Evaluering

35. Pludselig greb personen fat i min arm.
<i>Pro- A cessPm G</i>

36. og prustede
<i>Pm</i>

37. "Er du bange?"
<i>Pi Cr At</i>

38. Jeg blev hevet hen mod den tunge dør.
<i>G Pm Clp</i>

39. Tankerne fløj gennem hovedet på mig.
<i>A Pm Clp</i>

40. Hvad havde jeg gjort?
<i>R Pro- A cesPm</i>

41. Skulle jeg straffes?
<i>Pro- G cessPm</i>

Resolution

42. Pludselig blev der stille.

<i>Pi</i> <i>At</i>
----

43. Jeg åbnede øjnene.
<i>Be</i> <i>Pb</i>

44. Lyset var blevet tændt på rød stue.
<i>G</i> <i>Pm</i> <i>Clp</i>

45. Foran mig stod pædagogen
<i>Clp</i> <i>Pm</i> <i>A</i>
hun med det lyse hår og de runde kinder og med de grå kapper om sig, hætten nede
og et opgivende udtryk i ansigtet.
<i>Cmq</i>

46. "Det er jo bare mig dit fjols,
<i>T</i> <i>Pi</i> <i>V</i>

47. kan du ikke se det?"
<i>Pro-</i> <i>S</i> <i>Pper</i>

(ESSAY) Makrothema

48. Hvad får // folk til at huske en bestemt person gennem hele deres liv?
<i>Attr</i> <i>Pcc</i> <i>S</i> <i>Pcog</i> <i>Ph</i> <i>Cxt</i> <i>Agent</i> <i>Medium</i> <i>Range</i>

49. Had? Kærlighed?
<i>Attr</i>

50. I mit tilfælde var det ren og skær umodbydelig angst.
<i>Cg</i> <i>Pi</i> <i>T</i> <i>V</i>

51. fortørnet angst vil jeg næsten sige.
<i>V</i> <i>Pro-</i> <i>Ass</i> <i>Pi</i>

52. Angst fordi jeg virkelig blev bange.
<i>V</i> <i>S</i> <i>Paff</i>

53. Fortørnet fordi jeg også blev vred på hende.
<i>V</i> <i>S</i> <i>Paff</i> <i>Ph</i>

Hyperthema (Orientering)

54. Hun hed Eva.
<i>T</i> <i>Pi</i> <i>V</i>

55. Hun var pædagog på Rød stue i den børnehave jeg gik i.
<i>Cr</i> <i>Pi</i> <i>At</i> <i>Clp</i>

A Pm
------

56. Egentlig kan jeg ikke huske særlig meget om Eva.
<i>pro- S   cessPcog Ph</i>

57. Var hun sød?
<i>Pi Cr At</i>

58. Var hun hjælpsom?
<i>Pi Cr At</i>

59. Drak hun kaffe eller te?
<i>Pm A G</i>

60. Jeg ved det ikke helt.
<i>S Pcog</i>

61. Alligevel er der [[en ting jeg aldrig glemmer ved hende]]:
<i>Pe X</i>
<i>Ph S Pcog Ct</i>

62. Den måde hun gang på gang skræmte mig fra vid og sans.
<i>Cmm Ph Cxt Paff S Cmq</i>
<i>Agent Medium</i>

63. Eva var vel ca. 35 år gammel
<i>Cr Pi At</i>

64. Hun var ikke leder af børnehaven, der var en såkaldt Menighedsbørnehave
<i>T Pi V</i>
<i>Cr Pi t</i>
i Ryesgade på Østerbro i København.
<i>Clp</i>

65. Det hindrede hende nu ikke i at være den der styrede på rød stue.
<i>Ass Pcc T Pi V</i>
<i>A Pm Clp</i>

Hyperthema

66. Hun lavede ikke sit gysernummer hver dag.
<i>A Pm G Cxt</i>

67. Jeg husker det
<i>S Pcog Ph</i>

68. som om der var en særlig dag om ugen,
<i>Pe X Clt</i>

69. hvor hun 'forkælede' børnene ved at skræmme dem
<i>A Pm G Cmm</i>
<i>Agent Senser</i>

70. Måske var det om fredagen.
<i>Pi Cr AtClt</i>

71. Jeg havde i hvert fald en særlig dag,
<i>Pr Pp Pd</i>

72. hvor jeg helst ikke ville hen i børnehaven.
<i>S Paff Clp</i>

73. Det værste var selvfølgelig, [[at jeg blev bange hver gang]].
<i>V Pi T</i>
<i>S Paff Cxt</i>

74. Men det var næsten lige så slemt,
<i>Car- Pi At</i>
[[at de andre børn tilsyneladende ikke havde noget imod underligt kappeklædte -rier
<i>S Paff Ph</i>
personer [[der gik og råbte]]].
<i>A Pm</i>

75. De glædede sig ligefrem til de jævnlige besøg
<i>S/Att Paff Ph</i>

76. og fandt det hele meget morsomt.
<i>Pi Cr At</i>

Hyperthema

77. Jeg har jo senere opdaget
<i>S Pro- cessPcog</i>

78. at mange ting << der virker skræmmende>> kan få en til at grine.
<i>Att Pc Be Pb</i>
<i>Cr Pi At</i>

79. Et oplagt eksempel er store rutschebaner i en forlystelsespark.
<i>V Pi T</i>

80. Det er jo en gysende oplevelse,
<i>Cr Pi At</i>

81. men man vil alligevel prøve.
<i>A pro- cessPm</i>

82. Hvorfor er det sådan?	<i>pi Cr At</i>
83. Måske er netop den slags gys specielle,	<i>pi Cr At</i>
84. fordi man jo ved	<i>S Pcog</i>
85. at det ender godt.	<i>A Pm Cm q</i>
86. Selvom rutschebanen ser farlig ud	<i>Cr Pi At</i>
87. kommer folk jo grinende ud af den,	<i>Pm A Cm Clp</i>
88. hvilket virker ganske beroligende.	<i>T Pcc V</i>
89. Alligevel kan man godt, når man sidder på toppen, glemme [[at det ender godt]].	<i>Pro- S Pcog</i>
	<i>A Pm Clp</i>
	<i>A Pm Cm q</i>
90. Hermed kommer man udelukkende til at tænke på det uhyggelige aspekt	<i>Cmm pro- S cessPcog Ph</i>
91. og så kan man blive grebet af ægte angst.	<i>Pro- S cessPaff Ph</i>
	<i>Medium Agent</i>
92. Jeg må have været meget opslugt af Evas gyserhistorier	<i>S pro- cessPaff Ph</i>
	<i>Medium Agent</i>
93. eller også har jeg ikke følt mig sikker på,	<i>Pro- Cr Pi At</i>
94. at børnehaven nu også var et trygt sted at være.	<i>Cr Pi AtClp</i>
95. I hvert fald var det helt sikkert, [[at jeg ikke kunne se fornøjelsen i Evas numre]].	<i>Pi Car- At -rier</i>
	<i>S Paff Ph Ct</i>

96. Det er dog stadig fascinerende [[at tænke på,
<i>Car- Pi At</i>
<i>Pcog</i>
[[at angst og fornøjelse kan hænge så meget tæt sammen
<i>Cr Pi At</i>

97. Det er [[lidt ligesom når et lille barn bliver kastet op i luften]].
<i>T Pi V</i>
<i>G Pm Clp</i>

98. Det både hviner af skræk
<i>Be Pb Ccr</i>

99. og griner af glæde,
<i>Pb Ccr</i>

100. fordi det både er uhyggeligt, men ofte også trygt.
<i>cr Pi At- -tribute</i>

101. Barnet ved godt, [[at det bliver grebet igen]].
<i>S Pcog</i>
<i>G Pm</i>

102. Angsten er i sig selv vel ofte angst for smerte eller død.
<i>T Pi V</i>

103. Latteren kommer på den måde som en slags sejr,
<i>A Pm Cmm Cm q</i>

104. når man har overvundet faren.
<i>A Pm R</i>

105. Både den lille baby [[der bliver kastet op i luften]],
<i>Sen-</i>
<i>G Pm Clp</i>
mennesket i rutschebanen og børnene i børnehaven oplever
<i>-er Paff</i>

106. at angsten kommer,
<i>A Pm</i>

107. når de ikke har kontrol med [[det, der foregår]].
<i>A Pm G</i>
<i>A Pm</i>

108. Netop på grund af disse forhold mellem angst og glæde
<i>Ccr</i>

blev Eva en vigtig person for mig.									
<i>Pi</i>	<i>Cr</i>	<i>At</i>	<i>Can</i>						

109. Det er ikke [[fordi jeg gerne vil huske hende]].									
<i>T</i>	<i>Pi</i>	<i>V</i>							
			<i>S</i>	<i>Paff</i>	<i>Ph</i>				

110. Faktisk kunne jeg længe ikke huske, [[hvad hun hed]],									
<i>Pro-</i>		<i>S</i>	<i>cessPcog</i>						
					<i>V</i>	<i>Pi</i>	<i>T</i>		

111. men det er jo egentlig også lige meget.										
<i>Cr</i>	<i>Pi</i>							<i>At</i>		

112. Hun var en person [[der ved hjælp af sin egen egoisme lærte mig noget om mig selv]].										
<i>Cr</i>	<i>Pi</i>	<i>At</i>								
			<i>Att</i>	<i>Cmm</i>	<i>Pcog S</i>		<i>Ph</i>	<i>Ct</i>		

113. En person der <<uden selv at vide det >> blev [[en af de første til at lære mig									
<i>T</i>					<i>Pcc V</i>				
			<i>Att</i>		<i>Pcog</i>	<i>S</i>			
noget om angst]].									
<i>R</i>	<i>Ct</i>								

114. Netop derfor vil hun være et menneske [[jeg aldrig glemmer]].									
<i>Pro-</i>		<i>Cr</i>	<i>cessPi</i>	<i>At</i>					
				<i>Ph</i>	<i>S</i>	<i>Pcog</i>			